לידע במו בעלי גמרא ואינס יודעים בירור הדבר מנדיכם אלו

אם על פי בעלי גמרא שונאיכם אלו בעלי משנה שסבורים

*בִּימֵי רָבִּי נִשְׁנֵית מִשְׁנָה זוּ שֶׁבְקוּ כּוּלָא עַלְמָא

מתניתיו ואולו בתר גמרא הדר דרש להו

וּלְעוֹלֶם הָוֵי רָץ לַפִּשְׁנָה יוֹתֵר מִן הַגְּמָרָא מַאי

דָרוּשׁ כָּדְדָּרִישׁ רַבִּי וְהוּדָה בְּרַבִּי אָלְעָאִי מַאו

הַגַּר לְעַפִּי פִּשְׁעָם אֵלוּ הַלְמִידֵי הַכָּמִים *שַׁשְׁגַּגוֹת

נַעשוֹת לָהֶם כָּוָדוֹנוֹת וּלְבֵית יַעַקֹב הַפֹּאתָם אַלוּ

עַפֵּי הָאָרֶץ שׁוְרוֹנוֹת נַעשוֹת לָהֶם כִּשְׁנָגוֹת

וָהַיִינוּ דָּתָנַן* ר' וְהוּרָה אוֹמֵר הָוֵי וָהִיר בַּתַּלְמוּר

ששגגת תַּלְמוּר עוֹלָה זָרוֹן דַּרַשׁ ר' יָהוּרָה בָּר'

אַל דָבָרוֹ אַלוּ תַּלְמִידֵי הַכָּמִים [אָמְרוּ] אֲחֵיכֶם

אַלוּ בַּעַלֵי מִקָרָא שוֹנָאַיכֶם אַלוּ בַּעַלֵי מִשְׁנָה

מְנַדִּיכֶם °אַלוּ עַפֵּי הָאָרֶץ שָׁפָּא תֹאמַר פָּסַק

סברם ובַטַל סִיבּוּיַם ת"ל וגראה בְשַּׁמְחַתְבֶם

שָׁפָא תאמר יִשְרָאֵל יַבוֹשוּ תַּלְמוּד לוֹמֵר וְהַם

יבושו עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים יַבוֹשוּ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂמָחוּ:

הַרְרָן עַלָּךְ אֵלוּ מִצִיאוֹת

הַמַּבְקִיד *אַגֶּל הַבִירוֹ בְּהַמָה אוֹ כַּלִים

לִישַׁבַע ישהַרִי אָמָרוּ שׁוֹמֵר חָנָּם נִשְׁבָּע וְיוֹצֵא

ינָמָצָא הַגַּנָב מְשַׁלֵּם תַּשְׁלוּמֵי כֶּפֶּל טָבַח וּמָכַר

מְשַׁלֵם תַּשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה לְמִי מְשַׁלֵם

למי שהפקרון אַצלוֹ 'נִשְבַּע ולא רַצָּה לְשַׁלָם

נָמָצָא הַנַּנָב מְשַׁלֵם תַשְׁלוּמֵי כָּפֶּל טָבַח וּמָכַר

משַלֵם תַּשְׁלוֹמִי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה לְמִי מְשַׁלֵם

לְבַעֵּל הַפָּקֶרוֹן: גמ' לָפֶה לֵיה לְמִתְנֵי בְּהַמָּה

בְּהַמָּה הַנָה אֲמִינָא בְּהַמָּה הוּא דְּמַקְנֵי לֵיה

בְּפֵילָא מִשׁוּם דְּנָפִישׁ מִירְהַהּ לְעֵיוּלָה וּלְאַפּוּקָה

אַכָל כַּלִים דְלֹא נְפִישׁ טִירְחַיִיהוּ אֵימָא לֹא

מַקְנֵי לֵיה כְּפֵּילָא וְאִי תָנָא כֵּלִים הַנָה אַמִינָא

כַּלִים הוא דְּקַמַקְנֵי לֵיה כְּפֵילָא מִשׁוּם דְּלֹא

נפיש כפלייהו אבל בהמה דכי מבח ומכר

משַלָם תַשְׁלוּמֵי ד' וָה' אֵימָא לֹא מַקְנֵי לֵיה

בּפֵילָא צָרִיכָא מַתְקִיף לָה רָמִי בַּר חָמָא וָהָא

אין אָרָם מַקְנֶה דָּבָר שַׁלֹא בָּא לְעוֹלָם וַאַפִּילוּ

*לָר"מ דָאָמַר אָרָם מַקְנֶה דָּבָר שָׁלֹא בָּא לָעוֹלָם

ה"מ כָּגוֹן פַּירוֹת דָּקֶל דַעַבִידֵי דְאָתוּ אֲכָל הָכָא

ילפה

לַיה לְמָתְנֵי כַּלִים צְרִיכֵי דְאִי

ונגנבו או שאַברוּ שִׁילֵם ולא רצה

עין משפמ נר מצוה א א מויי פיים מהלכום אחיבם אלו בעלי מקרא. שמינם וודעים דינים וסוקחות כו

שכירות הלי כי סמג עשין פט טור שייע חיימ סיי רלא סעיף א: ב בגד מיי פייח מכלי עיים ששונחים תייח ושמח תחמר חבד סברן תייל ונרחה בשמחתכם

מימ סיי רנה:

סף רע סעיף ד:

שאלה ופקדון הלכה א סמג עשין פח טור יִשְׁרָאֵל יִשְׁמְחוּ וְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים יַבּוֹשׁוּ: ב ת מייי פכ"ב מכלכות

מכירה הלכה י סמג עשיו פייב טור שייע חיימ

ליפה בפל ויש ליישב שבר טוען הנפקד ואחר בך נתצא הגנב אי נפני אנו יודעים שנגנבו מחוף ביתו אך אין אָנוּ יוֹדְעִים אָם פָּשַע אוֹ שָאָבְדוּ שַׁמָכוּ יוֹדְעין שַנּמַבד מנונו אַך לא יַדְעִינָן חָס על יְדֵי גְנִיבָּה חוֹ על יְדֵי

שבפפל שלו פדחמר בגמרח מגו דְחו בשי פטר נפשיה בגניבה אָלָא אוּרְהָא דְּמִילְּהָא נָקָט נְגְנְבוּ שֶׁכוּא רָגִילות לִטְעוֹן דָּבֶר שָׁהוּא פָּטוּר אע״פּ שבוא רוצה לשלם וריב"ן פיי דְמַתְנִי׳ נַמִּי כ״פ דְּבַנִּפְקַד אוֹמֵר שָנּנְנְבוּ בפשיעה ולח כלה לישבע היינו ולח רַנָּה נִישָׁבַע נַשָּׁהֶר: בַּגוֹן פִירוֹת דָקָל דַעָבִידִי דָאָתוּ. 'וְלֹ״ת וְכָּכָל אפילו אי עבידי דאחו ביאד יקנה הבפל במעות ששילם והלא מעות אינן קונות אלא למיקם עליה במי שָפָרַע וְעוֹד מַאִי קַפָּרִיךְ בְּסְמוּךְ מִי יימר דמיגנבא והלא בששילם בבר גגנבה והול"ל מי נימר דנגנבה פירום שבבר נגובה שמח נחבדה ויש לומר דהמקשה סבר דבשעת משיכה הקנה לו הַפַּרָה לְקְנוֹת הַבֶּפָל בְּשָׁיַבֹּח וְחֹע״ג בא לעולם כלומר היאך דְּבָּפֶּרֶק מִי שְׁמֵת (כ״ב דף קמצ) חַׁמְרִי׳ דבדקל לפירות אפילו רבגן מודו דקגי הַיינו משום דַעבידִי דְּחָתוּ חָבֶל הַכְח דְלֹח שבידוּ דְחָתָח מְפִילוּ לְר׳ מַחִיר לח קצי וקשה דְּבָפי הַשׁוֹלֵח (ניטין מכ: וסס) מיבּעיַח לן בּעבד שמכרו רבו לקנס קדולמת אפילו לר׳ מחיר לא יושיל משום דלח שבידה דחתי דתנגה חו דילמח הפילו לרבנן יועיל משום דְּהָח קשי עבדא וכוי בדקל לפירותיו וככא פשיטא ליה דלא מהגי פרה לכפילא ואפילו לר"מ וי"ל דשמח התם שכיח טפי מההל אי גמי הכא פריך אם

רבינו חננאל דרש ר' יהודה בר' אלעי אל דברו אלו תלמידי חכמים וכר:

הררן עלך אלו מציאות

המפקיר אצל חבירו בדמה או כלים נעבו או שאבדו שילם ולא רצה לישבע וכו' עד למי משלם למי שהפקדון אצלו וכן חלכת. ממנת לחבירו דבר שלא דבר שלא בא לעולם

הַרָרַן עַלַּךְ אַלוּ מִצִיאוֹת

הַמַּפְּקִיד. אִית דְלֹא גַּרְסֵי אוֹ שַׁמְבָּדוּ משום דְבַּמְבֵידָה

קבר פֿמַר: נגנבו. כ״ה אם אמר פשעתי

תימצי לומר בעבד שמכרו רבו לקנס דְלֹח מְהַנֵּי לְר״מ ומְשַׁנִי נַשְשָׁה בְּחוֹמֵר

טעם מרַבּף: אַלוּ ת״ח. ששׁימשׁוּ חַכְמִים הרבה ללמדם טעמי משנתם זה בזר גיטין יג: מנ: קלת. קמה:

ווס בוו שמין כפל בקימין בשוין: לו לכְשָׁתַּגָנב וּתְשַׁלְמֵנִי הַרֵּי פָּרָתִי ושר חוספים כ"ב שנ: קנוים לך מעכשיו שגוף הפרה מכר לו דהשתה הפפל שלו ממולח": שנאיבה אדו בעדי משנה. ששוקחין בעני המרח לפי שבעלי המרח אוֹמְרִים עֵל בַּעֵלֵי מִשְׁנָה שֶׁהֵן מְבַלֵּי עוֹלָם בִּדְאַמְרִינָן בְּמַשֶּׁבֶּת סוֹטָה (דף דילמח

כב) הַפַּגַּלִים מָבַנִּי עוֹלֶם שַׁפוּוֹרִים הַלָּכָה מִתּוֹךְ משָׁנָחָם: מְנַדִּיכָם אַדִּוֹ ע"ה. שַׁה״ח שָׁנוֹלִין וּמְחוֹעַבִין לַהַן כְּנַדְּה: שֵׁפֵּא תֹאמֵר אַבּד סברם. של אלו שהרי בחיב למטן שמי יכבד כי דמשמט שהם אומרים אבל אין הדבר בן: ת"ד וגראה בשמחתכם. ולא גאמר ואראם בָּשָׁמָחַחְכֶס כַּךְ חָמֵר הַנְּבִיא אָנִי וַאָחֵיכֶס שוֹנְאַיכֶס וִמְנַדֵּיכֶס פוּלְנוֹ נִרְאָה בְּשְׁמָחַחְכָס: וְהַבּ וְבוֹשׁוּ. אוֹתָס שָׁהַס עוֹבְדִי פּוֹכְבִיס שְאַיֵּס מְמָנּוּ וְמִינְן נְקְרָמִין על שַׁם יִשְרָמֵל הַם יֵבושו וְיִשְׁרָמֵל יִשְׁמָחוּ:

הַרָרוֹ עַלָּךְ אֵלוּ מִצִיאוֹת

הגהות מהר"ב

Courtesy of <u>www.Tuvias.com</u>

סוטה דף כב ע"א חוס' ד"ה רבי שמואל :

המפקיד. וַלא רָצָה דִּישָׁבְע. אָבועה אומְרִים אַלֹּה פָשׁע בָּה וְאָלֹה אָלָה בָּה יִד אָבְיָה יְכוֹל לִיפְּטֵר בּאָבועה זוּ אָבְרִי חָמְרוּ פּוּי: לְפִי שֶׁהַפּּקָדוֹן אָצְלוֹ. דְכִיוֹן דְשׁוֹלֵם קָנָה כָּל הַשְׁלוֹמִיהָ וּבְּנְמָרֹל מִפְרֹשׁ טִמְמֹלוּ: גַבוֹ דְפִקְנִי דֵיה כְּבְּילִים. הַבְּטְלִים ודף מי שיח ובדברי בעל מקנין לשומר פפל העתיד להשתלם בדחמר לקפון שבשעה שמסרה לו לשמור על מנת פן מסרה שחם הגוב וירלה וישלם יהח פפל שמשה שם ישוש"ה ביו שלו: אימר לא מקבה זיה קפילא. לא מקרה לו מקחילה של מנים כן: דלא נפיש בפלייהו. שאין באין לידי ארבעה וחמשה שלינה הגיה דף מו ע"ל בד"ה ה"ע שלו: אימר לא מקבה זיה קפילא. לא מקרה לו מקחילה של מוקפים טוֹבֶנֶת חֻלְּלֹח בְּשׁוֹר וָשֶׁה בִּלְבַד: מַתְּבִיף דָּה רָמִי פוֹי. אֹ חַׁמַחְנִיחון כָח מְחַמֵּה: וְהָא אֵין אָדָם מַקְנֶה דְּבָר שֶׁדֹּא בָּא דְּעוֹדֶם. וְבֵיחַךְ הְקְנוּ לו בעלים פפל זה שעדיין לא התחייב בו גנב: ואפידו דר' מאיר דאפר. בפ"ג דקדושין (הף פג) הרי את תקודשת לי על תנת שאתגייר איבא למוגמר מיצה מובר שירות דָקל לַחַבּירוֹ עד שָׁלֹח בְּאוֹ לַעוֹלֶם דְאַפְלִיגוּ בָּה רַב הוצַא וְרָב בַּחְמוּ לְחָמִן לְחָמֶן לְחָמֶן לֹחָמֶן בּירוֹת דֶּקָל לַחַבִּירוֹ עד שָׁלֹח בְּאוֹ לָעוֹלֶם דְאַפְלִיגוּ בָּה רָב הוצָא וְרָב בְּאָתוּ

CHABADIORG

[עיין תוספות ככא קמא לד: בשיני אַנטונינום מלך רומי בדַאמרינן בע"ו (ה ה) ונחו מפרה ושלח וקבן

מסורת

הש"ם

בכא מציעא

ביפי רבי נשנית פשנה זו. כא דקפני גמרא אין לד מדה גדולה מאו

לְפִי °שָמשֶׁרבוּ הַלְמִידִי שַמֵּאי וְהַלֵּל שָׁהָיוּ לְפָנִיו שְלֹשֶׁה דּוֹרוֹת רבוּ מחְלוֹקוֹת

בַּחוֹרָה וַגַטְשַׁית בּשָׁחֵי תּוֹרוֹת* מתוֹךְ עוֹל שַעבּוּד מַלְכִיוֹת וּגְזִירוֹת שָׁהַיוּ

גוזרין שליהן ומתוך בד לא היו יכולים לתח לב לברר דברי החולקים עד

דְּכְתִיב °הַגֵּד לְעָפִי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעַקב הַפוֹאתְם־שִייִּה טְשָׁמִע דְּנָר מפּי נְדוֹל הַימֵנוּ בּּרְסָה

אַלְעָאִי מַאִי דְּכְתִיב °שָׁמְעוּ דְּבֵר ה' הַחֲרֵדִים מּמּלְנַזָּס וְדְּנְרִי קְדְשׁים לְנַזָּס וְסָתַס

תנא

זורה אור נְמִיוּ שָל רָבִּי שָׁנְתוֹ הַקְבִיים לוֹ חַן

כל תלמידי ארץ ושראל ועד נמיו לא

ביו מסכתות סדורות אלא כל הלמיד

מ וְנַתַן סִימָנִים כָּלָכָה פְּלוֹנִית וְפְלוֹנִית

אַמר בּל אַחָד מה ששמע וְנְתְנוּ

לב לברר טעמי המחלוקת דברי מי לאוין לקנים וסידרו המסכתות

דברי נזיקין לבדם ודברי יבמות

גמו במשנה דברי יחידים שראה

לבי את דבריהם ושנאן סתם פדי

לקבוע הלכה במותם לפיכך חמרו

בגמרא אין לך מדה גדולה מזו שיחנו

לב לטעמי המשנה: שבקו בודי עלמא

מתניי. מלחזור על גרסת משנתם:

ואולו בתר גמרא. לחשוב בסברת:

הַדר דָרַשׁ לְהוּ הָוִי רָץ לְּמִשְׁנָה. לְפִי

שירת פן ושתקחו המשניות ויחליפו

אָמוֹת הַחָּכָתִים וּבִּתְקוֹם חִיוּב יֹאֹתְרוּ

פטור ובמקום אסור יאמרו מותר:

מאי דרוש. מתחילה קשדרש שנמרח

בְּדוֹל: דְּעַמִּי בִּשְׁעָם. עַמִּי דְּהַיְינוּ ת״ח

אָת חַטּאַתָם אָנִי קוֹרֵא פָשַע שָׁהָיָה

להם לתת לב בטעמי משנתם שיבקרו

לָהֶם על הָעִיהָר וְלֹא יוֹרוּ הַלְּכָה מתוֹדְ

משנה שמינה עיקר: ולבית יעקב.

בָּטָר הָעָס: חַמּאתָם. אָפִילוּ פָּטַע

שָלֶּכֶם אָנִי קוֹרֵא חַשָּׁאת: הָגִי זְהִיר

בַתַּלְמוּד. בַּנְמֶרָל שָׁהִיל מִירוּן [טְעְמֵי]

המשניות או אם תשמע דבר משנה

מרבף הזכר לשאול טעמיו ומי שנאה:

שנגת תַּלְמוּד. אם שנית בּכּוֹכְאַכּ

בשגנת תלמודף שלח ידעת טעם

הַמִּשְׁנָה וְנָתַהַ בָּה טַעַם חַׁמֵר וּמִחוֹךְ

פַר דְנִיים לָה דִין אוֹ הוֹרָאָה שָבָּא

לידף ולמדת הימנה שלא בדת שאין

השעם במו שהיית סבור שאילו ידעת

טעם הַמִּשָׁנָה לא דְמִיחָ לָהּ מַעָשָׁה הַבָּא

לְנַדְף: עוֹלָה זָרוֹן. עַנוֹשׁ חַׁמָּה עְלֶיהַ

פְמוֹיד שָּוְדוֹן הוח בְּיִדְף שָלֹח שָחַלִּתְּ

שמעתי משם פלוני וכשנתקבלו סנהדרין קג:]

35 mm

גליון הש"ם גבו' אנו עמי סארן. ער